

A Perfect Murder

Corruption & Self-Delusion: Ahab and Naboth's Vineyard – Kings I, chapter 21

I Kings Chapter 21

מלכים א פרק כא

1 And it came to pass after these things, that Naboth the Jezreelite had a vineyard, which was in Jezreel, by the palace of Ahab, king of Samaria.

2 And Ahab spoke to Naboth, saying: 'Give me your vineyard for a vegetable garden because it is near unto my house; and I will give you for it a better vineyard than it; or, if it seem good to you, I will give you the worth of it in money.'

3 And Naboth said to Ahab: 'The LORD forbid it me, that I should give the inheritance of my fathers unto you.'

4 And Ahab came into his house sullen and furious because Naboth the Jezreelite's response for he had said: 'I will not give you the inheritance of my fathers.' And he lay down on his bed, and turned his face away, and wouldn't eat.

5 But Jezebel his wife came to him, and said to him: 'Why are you sullen, that you won't eat?'

6 And he said to her: 'Because I spoke unto Naboth the Jezreelite, and said to him: Give me your vineyard for money; or else, if it please you, I will give you another vineyard for it; and he answered: I will not give you my vineyard.'

7 And Jezebel his wife said unto him: 'You; now - govern the kingdom of Israel! Arise, and eat and be merry; I will give you the vineyard of Naboth the Jezreelite.'

8 So she wrote letters in Ahab's name, and sealed them with his seal, and sent the letters unto the elders and to the nobles that were in his city, and that dwelt with Naboth.

9 And she wrote in the letters, saying: 'Proclaim a fast, and set Naboth at the head of the people; 10 and set two men, immoral fellows, before him, and let them bear witness against him, saying: You cursed God and the king. And then carry him out, and stone him, and have him die.'

11 And the men of his city, the elders and the nobles who dwelt in his city, did as Jezebel sent to them, as was written in the letters which she had sent unto them.

12 They proclaimed a fast, and set Naboth at the head of the people. 13 And the two men, the immoral fellows, came in and sat before him; and the immoral fellows bore witness against him, against Naboth, in the presence of the people, saying: 'Naboth cursed God and the king.' Then they carried him out of the city, and stoned him, that he died. 14 They sent to Jezebel, saying: 'Naboth has been stoned, and is dead.'

(א) ויהי אחר הדברים האלה כִּרְם הָיָה לְנָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי
אֲשֶׁר בְּיִזְרְעֵאל אֶצֶל הַיְכָל אַחָאָב מֶלֶךְ שְׁמֶרוֹן:

(ב) וַיְדַבֵּר אַחָאָב אֶל נָבוֹת לֵאמֹר תִּנְהַלְתָּ לִּי אֶת כְּרַמְךָ וַיְהִי לִי
לְגַן יָרֵק כִּי הוּא קָרוֹב אֶצֶל בֵּיתִי וְאֶתְנָה לְךָ תַחֲתָיו כִּרְם טוֹב
מִמֶּנּוּ אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶתְנָה לְךָ כֶּסֶף מַחִיר זֶה:

(ג) וַיֹּאמֶר נָבוֹת אֶל אַחָאָב חֲלִילָה לִּי מִיִּקְוֶה מִתְּתִי אֶת נַחֲלַת
אֲבֹתַי לְךָ:

(ד) וַיָּבֵא אַחָאָב אֶל בֵּיתוֹ סוֹר וְזָעַף עַל הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו
נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וַיֹּאמֶר לֹא אֶתֵּן לְךָ אֶת נַחֲלַת אֲבֹתַי וַיִּשְׁכַּב
עַל מִשְׁתּוֹ וַיִּסַּב אֶת פָּנָיו וְלֹא אָכַל לֶחֶם:

(ה) וַתָּבֵא אֵלָיו אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ וַתְּדַבֵּר אֵלָיו מֶה זֶה רוּחְךָ סָרָה
וַאֲיֶנּךָ אָכַל לֶחֶם:

(ו) וַיְדַבֵּר אֵלָיָה כִּי אֲדַבֵּר אֶל נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וְאֹמַר לוֹ תִנְהַלְתָּ
אֶת כְּרַמְךָ בְּכֶסֶף אוֹ אִם חָפֵץ אַתָּה אֶתְנָה לְךָ כֶּרֶם תַּחֲתָיו
וַיֹּאמֶר לֹא אֶתֵּן לְךָ אֶת כְּרַמִּי:

(ז) וַתֹּאמֶר אֵלָיו אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ עֲתָה תַעֲשֶׂה מְלוּכָה עַל
יִשְׂרָאֵל קוּם אָכַל לֶחֶם וַיִּטֵּב לְבָרֶךְ אֲנִי אֶתֵּן לְךָ אֶת כֶּרֶם נָבוֹת
הַיִּזְרְעֵאלִי:

(ח) וַתִּכְתֹּב סִפְרִים בְּשֵׁם אַחָאָב וַתַּחֲתֶמּוּ בְּחַתְמוֹ וַתִּשְׁלַח
הַסִּפְרִים סִפְרִים אֶל הַזִּקְנִים וְאֶל הַחֲרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ
הַיִּשְׁבִּים אֶת נָבוֹת:

(ט) וַתִּכְתֹּב בְּסִפְרִים לֵאמֹר קְרָאוּ צוּם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת נָבוֹת
בְּרֹאשׁ הָעָם:

(י) וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אָנָשִׁים בְּנֵי בְלִיעֵל נֶגְדוֹ וַיַּעֲדוּהוּ לֵאמֹר
בְּרַכְתָּ אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וְהוֹצִיאָהוּ וְסִקְלֵהוּ וַיָּמָת:

(יא) וַיַּעֲשׂוּ אָנָשִׁי עִירוֹ הַזִּקְנִים וְהַחֲרִים אֲשֶׁר הַיִּשְׁבִּים בְּעִירוֹ
כַּאֲשֶׁר שְׁלַחָה אֵלֵיהֶם אִיזָבֵל כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּסִפְרִים אֲשֶׁר
שְׁלַחָה אֵלֵיהֶם:

(יב) קְרָאוּ צוּם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם:

(יג) וַיָּבֵאוּ שְׁנֵי הָאָנָשִׁים בְּנֵי בְלִיעֵל וַיִּשְׁבּוּ נֶגְדוֹ וַיַּעֲדוּהוּ אָנָשִׁי
הַבְּלִיעֵל אֶת נָבוֹת נֶגְדַת הָעָם לֵאמֹר בְּרַךְ אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ

15 And when Jezebel heard that Naboth was stoned, and was dead, Jezebel said to Ahab: `Arise, take possession of the vineyard of Naboth the Jezreelite, which he refused to give you for money; for Naboth is not alive, but dead.'

16 And when Ahab heard that Naboth was dead, Ahab rose up to go down to the vineyard of Naboth the Jezreelite, to take possession of it.

17 And the word of the LORD came to Elijah the Tishbite, saying : 18 `Arise, go down to meet Ahab king of Israel, who lives in Samaria; Behold, he is in the vineyard of Naboth, whither he is gone down to take possession of it.

19 And speak to him, and say: Thus says the LORD: Have you killed and also taken possession? Speak to him, and say: Thus says the LORD: In the place where dogs licked the blood of Naboth dogs will lick up your blood, even thine.'

20 And Ahab said to Elijah: `Have you found me, My enemy?' And he answered: `I have found you; because you have given yourself over to do evil in the sight of the LORD.

21 Behold, I will bring evil upon you, and will utterly sweep you away, and will cut off from Ahab every man-child ...22 And I will make your house like the house of Jeroboam the son of Nevat, and like the house of Baasha the son of Ahiyah, for the fury with which we angered Me, and caused Israel to sin.

23 And God spoke of Jezebel: The dogs shall eat Jezebel in the moat of Jezreel.

24 He of Ahab that dies in the city shall be eaten by the dogs ; and he that dies in the field shall be consumed by the birds.'

25 But there was none like unto Ahab, who gave himself over to evil in the sight of the LORD, under the incitement of Jezebel his wife.

26 And he did very abominably in following idols, according to all that the Amorites did, whom the LORD cast out before the children of Israel.

27 When Ahab heard those words, he rent his clothes, and put sackcloth upon his flesh, and fasted, and lay in sackcloth, and walked submissively.

28 The word of the LORD came to Elijah the Tishbite, saying:

29 'See how Ahab humbles himself before Me? Because he humbles himself before Me, I will not bring the evil in his days; but in his son's days will I bring the evil upon his house.'

וַיֵּצֵאֶהּ מִחוּץ לְעִיר וַיִּסְקְלֶהּ בְּאֲבָנִים וַיָּמָת:

(יד) וַיִּשְׁלַחֻהּ אֶל אִיזָבֵל לֵאמֹר סִקְלִי נְבוֹת וַיָּמָת:

(טו) וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אִיזָבֵל כִּי סִקְלִי נְבוֹת וַתֹּאמֶר אִיזָבֵל אֶל

אַחָאָב קוּם רִשׁ אֶת כְּרָם נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לָתֵת לְךָ

בְּכֶסֶף כִּי אֵין נְבוֹת חַי כִּי מָת:

(טז) וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אַחָאָב כִּי מָת נְבוֹת וַיָּקָם אַחָאָב לְרִדְתָּ אֶל

כְּרָם נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי לְרִשְׁתּוֹ: ס

(יז) וַיְהִי דְבַר יְקֹנָק אֶל אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִי לֵאמֹר:

(יח) קוּם רִד לְקִרְאֵת אַחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן הַנָּהָר

בְּכֶרֶם נְבוֹת אֲשֶׁר יָרַד שָׁם לְרִשְׁתּוֹ:

(יט) וַדְּבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְקֹנָק הַרְצַחְתָּ וְגַם יָרַשְׁתָּ

וַדְּבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְקֹנָק בְּמִקוֹם אֲשֶׁר לָקְחוּ הַכְּלָבִים

אֶת דַּם נְבוֹת יִלְקֻוּ הַכְּלָבִים אֶת דָּמְךָ גַּם אֶתָּה:

(כ) וַיֹּאמֶר אַחָאָב אֶל אֱלֹהֵי הַמְצַאֲתַנִּי אֵיבִי וַיֹּאמֶר מְצַאֲתִי

יַעַן הִתְמַכְּרָךְ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְקֹנָק:

(כא) הֲנִנִּי מְבִי מְבִיא אֵלַי רָעָה וּבַעֲרַתִּי אַחֲרַיָּךְ וְהַכְרַתִּי

לְאַחָאָב מִשְׁתֵּינִי בְקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל:

(כב) וַנִּתְּתִי אֶת בֵּיתְךָ כְּבַיִת יָרְבָּעָם בֵּן נְבָט וּכְבַיִת בַּעֲשָׂא בֶן

אַחֲיָה אֶל הַכְּעַס אֲשֶׁר הִכְעַסְתָּ וַתַּחֲטֵא אֶת יִשְׂרָאֵל:

(כג) וְגַם לְאִיזָבֵל דְּבַר יְקֹנָק לֵאמֹר הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת אִיזָבֵל

בְּחַל יִזְרְעֵאל:

(כד) הַמָּת לְאַחָאָב בְּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמָּת בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ

עוֹף הַשָּׁמַיִם:

(כה) רַק לֹא הָיָה כְּאַחָאָב אֲשֶׁר הִתְמַכְּרָ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי

יְקֹנָק אֲשֶׁר הִסְתַּתָּה אֹתוֹ אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ:

(כו) וַיִּתְּעַב מְאֹד לְלִכְתּ אַחֲרַי הַגְּלִילִים כֹּכֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ הָאֲמֹרִי

אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְקֹנָק מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: ס

(כז) וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אַחָאָב אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע בְּגָדָיו

וַיִּשֹׁם שָׁק עַל בְּשָׁרוֹ וַיֵּצֵא וַיִּשְׁכַּב בְּשָׁק וַיְהִלֶּךְ אֵט: ס

(כח) וַיְהִי דְבַר יְקֹנָק אֶל אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִי לֵאמֹר:

(כט) הֲרִאִיתָ כִּי נִכְנַע אַחָאָב מִלִּפְנֵי יַעַן כִּי נִכְנַע מִפְּנֵי לֹא אָבִי

אָבִיא הָרָעָה בְּיָמָיו בְּיָמֵי בְנוֹ אָבִיא הָרָעָה עַל בֵּיתוֹ:

i. The King vs. the People: Who Has The Power?

The land shall not be sold in perpetuity, for the land is Mine, and you are sojourners and residents with Me. And throughout the land of your possession, you shall give (כג) וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַּר לְצִמְתָּת כִּי לִי הָאָרֶץ כִּי גֵרִים וְתוֹשְׁבִים אִתְּם עַמְדִּי: (כד) וּבְכָל אָרֶץ אַחֲזַתְכֶם גְּאֻלָּה תִתְּנוּ לְאָרֶץ: ס (כה) כִּי יָמוּךְ אַחִיד וּמְכַר מֵאַחֲזָתוֹ וּבֹא גְאֻלוֹ הִקְרַב אֵלָיו וְגֹאֵל אֶת

redemption to the land. (Vayikra 25:23-24)

ממכר אֶחָיו: (כו) וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה לוֹ גֹּאֵל וְהִשְׁיגָה יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ: **ויקרא פרק כה**

An inheritance shall not be transferred from one tribe to another, for each person of the Children of Israel shall cleave to the **inheritance of the tribe of his fathers**, in order that the Children of Israel may inherit, each individual the **inheritance of his fathers**. (Bamidbar 36:7-8)

(ז) וְלֹא תִסָּב נַחֲלֵה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֵּה אֶל מַטֵּה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלֵת מַטֵּה אָבִיתָיו יִדְבְּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
(ח) וְכָל בֵּית יִרְשֶׁת נַחֲלֵה מִמַּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָחִד מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה אָבִיהָ תִהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירָשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלֵת אָבִיתָיו: (ט) וְלֹא תִסָּב נַחֲלֵה מִמַּטֵּה לְמַטֵּה אַחֵר כִּי אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **במדבר פרק לו**

He [the king] can take fields and olive orchards and vineyards for his subjects **when they go to war ... if they have nothing to eat**, and he **must recompense** [the owner of the field]. (Maimonides. Laws of Kings 4:6)

רשות יש למלך ליתן מס על העם לצרכיו או לצורך המלחמות... ולוקח השדות והזיתים והכרמים לעבדיו כשילכו למלחמה ויפשטו על מקומות אלו אם אין להם מה יאכלו אלא משם, ונותן דמיהן, שנאמר ואת שדותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו. **רמב"ם הלכות מלכים פרק ז** הלכה א-ו'

ii. The structure of the Story – A perfect Murder

{	Scene 1 – Ahab and Nabot [Nabot's vineyard]
	Scene 2 - Ahab and Jezebel [at the palace]
	Scene 3 - Jezebel, elders, witnesses, Nabot [Yizre'el]
	Scene 4 - Ahab and Jezebel [at the palace]
	Scene 5 - Ahab and Eliyahu [Nabot's vineyard]

iii. Psychology of Denial

<p><u>Ahab speaking to Nabot - Verse 2</u></p> <p>Give me your vineyard So that it can be a vegetable garden for me because it is near to my house I will give you in its stead a superior vineyard If you prefer, I will give you its price in money</p> <p>(ב) וַיִּדְבֹר אַחָאָב אֶל נָבֹת לֵאמֹר תִּנֶּה לִּי אֶת כְּרָמְךָ וְיִהְיֶה לִּי לְגַן יֵרֶק כִּי הוּא קְרוֹב אֶצְל בֵּיתִי וְאֶתְּנֶה לְךָ תַּחְתָּיו כֶּרֶם טוֹב מִמֶּנּוּ: אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶתְּנֶה לְךָ כֶּסֶף מְחִיר זֶה</p>	<p><u>Ahab speaking to Jezebel – Verse 6</u></p> <p>Give me your vineyard for money If you prefer, I will give you another vineyard in exchange</p> <p>(ו) וַיִּדְבֹר אֵלֶיהָ כִּי אֲדַבֵּר אֶל נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וְאָמַר לוֹ תִּנֶּה לִּי אֶת כְּרָמְךָ בְּכֶסֶף אוֹ אִם חָפֵץ אַתָּה אֶתְּנֶה לְךָ כֶּרֶם תַּחְתָּיו</p>
--	---

The Transformation Of Nabot's Refusal

1. **Nabot** says (v.3): "God forbid that I should give the inheritance of my fathers to you."

(ג) וַיֹּאמֶר נָבוֹת אֶל אַחְזָב חֲלִילָה לִּי מֵה' מִתַּתִּי אֶת נַחֲלַת אֲבוֹתַי לָךְ:

2. **Ahab** hears (v.4): "I shall not give you the inheritance of my fathers."

(ד) וַיֹּאמֶר לֹא אֶתֶּן לָךְ אֶת נַחֲלַת אֲבוֹתַי

3. **To Jezebel** (v.6): "I shall not give you my vineyard."

(ו) וַיֹּאמֶר לֹא אֶתֶּן לָךְ אֶת כַּרְמִי:

4. **Jezebel's version** (v.15): "Who refused to give you the vineyard of Nabot the Yizraeli for money."

(ט"ו) אִישׁ מֵאֵן לָתֵת לָךְ בְּכֶסֶף

iv. Destruction of Society

Although there are crimes more serious than bloodshed, none lead to **destruction of society** like bloodshed.

Even idolatry, or – needless to say – prohibited sexual relations or desecration of Shabbat, are not like bloodshed [in this respect]. For these belong to the category of **transgressions between man and God**, while bloodshed belongs to the category of **sins between one human and another**. Anyone who commits such a sin is a thoroughly wicked individual. All the commandments performed throughout his life are not equal in weight to this sin, nor will they save him from judgment... **We learn this from the example of Achav**, who was an idolater, as it is said of him – “But there was no-one like Achav, who gave himself over to do evil in the eyes of God... and acted most abominably in going after idols” (21:25-26), but when his sins and merits were set out before God, **there was no sin that made him deserving of being wiped out, nor any other matter that stood against him, like the blood of Navot...** ”

(*Laws Pertaining to a Murderer* 4:9)

Desire brings a person to coveting, and coveting leads to theft. For if the owner [of the object that one desires] is not willing to sell, even though one offers a hefty sum and pleads with them, then he will come to steal, as it is written, “They have coveted fields and stolen” (*Mikha* 2:2). And if the owner confronts him so as to save his property or to prevent him from stealing, then he will come to shed blood. Go and study the story of Achav and Navot. (Maimonides. *Mishneh Torah. Laws Pertaining to Theft and Loss* 1:11)

רמב"ם הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק ד

אע"פ שיש עונות חמורין משפיכות דמים אין בהן השחתת ישובו של עולם כשפיכות דמים, אפילו ע"ז ואין צריך לומר עריות או חילול שבת אין כשפיכות דמים, שאלו העונות הן מעבירות שבין אדם להקב"ה אבל שפיכות דמים מעבירות שבינו לבין חבירו, וכל מי שיש בידו עון זה הרי הוא רשע גמור ואין כל המצות שעשה כל ימיו שקולין כנגד עון זה ולא יצילו אותו מן הדין שנ' אדם עשוק בדם נפש וגו'. צא ולמד מאחאב עובד ע"ז שהרי נאמר בו רק לא היה כאחאב וכשנסדרו עונותיו וזכויותיו לפני אלהי הרוחות לא נמצא עון שחייבו כלייה ולא היה שם דבר אחר ששקול כנגדו אלא דמי ... והרי הוא הרשע לא הרג בידו אלא סיבב קל וחומר להורג בידו.

רמב"ם הלכות גזלה ואבדה פרק א הלכה יא

התאוה מביאה לידי חימוד והחימוד מביא לידי גזל, שאם לא רצו הבעלים למכור אע"פ שהרבה להם בדמים והפציר ברעים יבא לידי גזל שנ' וחמדו בתים וגזלו, ואם עמדו הבעלים בפניו להציל ממונם או מנעוהו לגזול יבא לידי שפיכות דמים, צא ולמד ממעשה

אחאב ונבות